

พระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒)

พุทธศักราช ๒๔๘๓

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๘๐)

อาทิตยทิพอาภา

พล. อ. พิชยนทรโยธิน

ตราไว้ ณ วันที่ ๒๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๘๓

เป็นปีที่ ๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

วันที่ ๑ มกราคม ๒๔๘๔ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๘ หน้า ๕

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๓”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรค ๒ และวรรค ๓ ของมาตรา ๑๘ แห่งประมวลรัษฎากร

“ในกรณีที่ผู้ต้องเสียภาษีอากรถึงแก่ความตายเสียก่อนได้รับแจ้งจำนวนภาษีอากรที่ประเมิน ให้อำเภอหรือเจ้าพนักงานประเมินแจ้งจำนวนภาษีอากรที่ประเมินไปยังผู้จัดการมรดกหรือไปยังทายาทหรือผู้อื่นที่ครอบครองทรัพย์สินมรดก แล้วแต่กรณี

ถ้าเมื่อประเมินแล้ว ไม่ต้องเรียกเก็บหรือเรียกคืนภาษีอากร การแจ้งจำนวนภาษีอากรเป็นอันคงไม่ต้องกระทำ

เล่ม ๕๘ หน้า ๖ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑ มกราคม ๒๔๘๔

แต่ถ้าเมื่อหรือเจ้าพนักงานประเมินยังคงดำเนินการตามมาตรา ๑๘ มาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ ได้”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกบทวิเคราะห์ศัพท์คำว่า “ปีภาษี” ในมาตรา ๓๘ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“ปีภาษี” หมายความว่า “ปีประติทิน”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๐ แห่งประมวลรัษฎากรและให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๐ ให้บุคคล ห้างหุ้นส่วนบริษัท สมาคม หรือคณะบุคคล ผู้จ่ายเงินได้ พึงประเมินตามมาตรา ๕๐ (๑) (๒) (๓) และ (๔) เว้นแต่ดอกเบี้ยเงินกู้ยืมหักภาษีเงินได้ไว้ทุกคราวที่จ่ายเงินตามวิธีต่อไปนี้

ในการหักภาษีที่กล่าวแล้ว เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๕๐ (๑) ให้คูณเงินที่จ่ายด้วยจำนวนคราวที่จ่ายเพื่อให้ได้จำนวนเงินเสมือนหนึ่งว่าได้จ่ายทั้งไปแล้วหักค่าภาระ ค่าใช้จ่าย และหักลดหย่อนให้ตามส่วนนี้ ได้ผลลัพธ์เท่าใดให้คำนวณภาษีตามอัตราภาษีเงินได้จากผลลัพธ์นั้น ได้เงินภาษีเท่าใด ให้แบ่งออกเป็นสองโดยหารด้วย

วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๔๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ หน้า ๗

จำนวนคราวที่จ่าย เป็นเงินเท่าใด ให้หักไว้เท่านั้น ส่วนเงิน
ได้ ฟังประเมินตามมาตรา ๕๐ (๒) (๓) และ (๔) นั้น
ให้หักตามอัตราภาษีเงินได้

เมื่อถึงคราวจะจ่ายเงินครั้งสุดท้ายในปีหนึ่ง ๆ ให้บุคคล
ห้างหุ้นส่วนบริษัท สมาคม หรือคณะบุคคลดังกล่าวแล้ว
หักเงินครั้งสุดท้ายนั้นไว้ โดยเพิ่มหรือลดเงินตามที่จำเป็น
เพื่อให้ยอดเงินที่หักในปีนั้นพอดีกับจำนวนภาษีที่ต้องเสียตาม
ยอดเงินได้สุทธิทั้งปี

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๖ แห่งประมวล
รัษฎากร และความในวรรค ๒ ของมาตรา ๕๖ ซึ่งเพิ่มขึ้น
โดยมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล
รัษฎากร พุทธศักราช ๒๔๘๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๖ บุคคลทุกคน เว้นแต่ผู้ยังไม่บรรลุนิติภาวะ
หรือผู้ที่ศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความ
สามารถ ถ้ามีเงินได้ฟังประเมินในปีภาษีที่แล้วมาแล้ว เป็น
จำนวนเกินกว่า ๖๐๐ บาท ให้ยื่นรายการเกี่ยวกับเงินได้
ฟังประเมินที่ตนได้รับในระหว่างปีภาษีที่แล้วมาแล้ว พร้อม
ทั้งข้อความอื่น ๆ ตามแบบที่อธิบดีกำหนดต่อเจ้าพนักงานซึ่ง
รัฐมนตรีแต่งตั้งภายในเดือนกุมภาพันธ์ทุก ๆ ปี

ในกรณีที่คณะบุคคลซึ่งมิใช่นิติบุคคลประกอบกิจการเป็น
หุ้นส่วนได้รับเงินได้พึงประเมิน นอกจากบุคคลซึ่งเป็นหุ้น
ส่วนต้องยื่นรายการดังกล่าวแล้ว ให้คณะบุคคลนั้นยื่นรายการ
ตามแบบที่อธิบดีกำหนด แสดงรายการเกี่ยวกับหุ้นส่วนและ
ข้อความอื่นอันควรแก่เรื่องต่อเจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง
ภายในเดือนกุมภาพันธ์ทุก ๆ ปีด้วย”

มาตรา ๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๑ ทวิ
แห่งประมวลรัษฎากร

“มาตรา ๕๑ ทวิ ถ้าผู้มีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่
ล่วงมาแล้ว เป็นจำนวนเกินกว่า ๖๐๐ บาท ถึงแก่ความ
ตายเสียก่อนที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติตามความในมาตรา ๕๖ หรือก่อน
ที่ผู้แทนโดยชอบธรรม ผู้พิทักษ์หรือผู้อนุบาลได้ปฏิบัติตาม
ความในมาตรา ๕๑ ให้เป็นหน้าที่ของผู้จัดการมรดกหรือ
ของทายาทหรือผู้คนที่ครอบครองทรัพย์สินมรดก แล้วแต่กรณี
ปฏิบัติแทน”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๔ แห่งประมวล
รัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“มาตรา ๕๔ ภายในเดือนมกราคม ทุก ๆ ปี

(๑) ให้หัวหน้ากรมทุกกรมในราชการและหัวหน้าสาขา
ราชการตามท้องที่ยื่นรายการ ตามแบบที่อธิบดีกำหนดไปยัง

เจ้าพนักงานประเมิน แสดงรายการจ่ายเงินได้พึงประเมิน
ตามมาตรา ๕๐ (๑)

(๒) ให้บุคคล ห้างหุ้นส่วน บริษัท สมาคม หรือคณะ
บุคคลอื่นลงนามที่หักภาษีเงินได้ตามมาตรา ๕๐ ยื่นรายการ
ตามแบบที่อธิบดีกำหนดไปยังเจ้าพนักงานประเมิน แสดง
รายการเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมิน ตามมาตรา ๕๐ (๑) (๒)
และ (๔)”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๒ แห่งประมวล
รัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๒ ในกรณีผู้ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ผู้ที่ศาลสั่ง
ให้เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ ผู้ที่
ถึงแก่ความตาย บุคคลที่ตั้งตัวแทนจัดการทรัพย์สินหรือผู้รับ
ประโยชน์จากทรัสต์ เป็นผู้มีเงินได้สุทธิถึงจำนวนต้องเสีย
ภาษี ผู้แทนโดยชอบธรรม ผู้อนุบาล ผู้พิทักษ์ ผู้จัดการ
มรดก ทายาทหรือผู้อื่นที่ครอบครองทรัพย์สินมรดก ตัวแทน
หรือทรัสต์ แล้วแต่กรณี เป็นผู้มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตาม
บทบัญญัติแห่งส่วนนี้ แทนผู้ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ผู้ที่ศาล
สั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ ผู้

เล่ม ๕๔ หน้า ๑๐ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑ มกราคม ๒๔๘๔

ที่ถึงแก่ความตาย บุคคลที่ตั้งตัวแทน หรือผู้รับประโยชน์
จากทรัสต์นั้น”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๘ แห่งประมวล
รัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๕ แห่งพระราช
บัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พุทธศักราช ๒๔๘๒
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๘ การเสียภาษีตามความในส่วนนี้ ให้เสีย
ตามอัตราภาษีปกติในบัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวดนี้ ณ ที่
ว่าการอำเภอภายใน ๕๐ วัน นับแต่วันที่ที่ประชุมใหญ่อนุมัติ
บัญชีและงบดุลย์ ส่วนในกรณีที่ไม่มีการประชุมใหญ่ ให้เสีย
ภาษีภายใน ๑๒๐ วัน นับแต่วันสุดท้ายของระยะเวลาบัญชี
๑๒ เดือน”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๙ แห่งประมวล
รัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๕ แห่งพระราช
บัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พุทธศักราช ๒๔๘๒
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๙ ภายใน ๕๐ วันนับแต่วันที่ที่ประชุมใหญ่
อนุมัติบัญชีและงบดุลย์ทุกปี หรือในกรณีที่ไม่มีการประชุมใหญ่
ภายใน ๑๒๐ วันนับแต่วันสุดท้ายของระยะเวลาบัญชี ๑๒ เดือน

วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๘ หน้า ๑๑

ให้บริษัทหรือหุ้นส่วนนิติบุคคลยื่นรายการต่อเจ้าพนักงาน
ประเมินตามแบบที่อธิบดีกำหนดแสดงรายการเกี่ยวกับเงินได้
ต้องเสียภาษีตามมาตรา ๖๕ และยอดเงินต่าง ๆ ตามมาตรา ๖๗”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกบทวิเคราะห์ศัพท์คำว่า “ปีภาษี”
ในมาตรา ๘๔ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปน้
แทน

“ปีภาษี” หมายความว่า ปีประติทิน”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในวรรค ๑ และวรรค ๒ ของ
มาตรา ๘๕ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปน้
แทน

“มาตรา ๘๕ ผู้ใดเริ่มประกอบกิจการที่จะต้องเสียภาษี
ตามมาตรา ๘๔ (๒) ในระหว่างวันที่ ๑ มกราคมถึงวันที่ ๓๐
มิถุนายน ในปีภาษีปีใด ต้องยื่นรายการเพื่อเสียภาษีภายใน
๖๐ วันนับแต่วันเริ่มประกอบกิจการนั้น และต้องเสียภาษีกึ่ง
อัตราที่กำหนดไว้ในพิกัตอัตราฉบับที่ ๒ และที่ ๓ หักหมวดนี้

ผู้ใดเริ่มประกอบกิจการดังกล่าวข้างต้นในระหว่างวันที่ ๑
กรกฎาคม ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคมในปีภาษีปีใด ไม่ต้องยื่น
รายการเสียภาษีในปีนั้น ”

เล่ม ๕๘ หน้า ๑๒ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑ มกราคม ๒๔๘๔

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒ วรรค ๑ แห่งพิกัด
อัตราฉบับที่ ๓ ท้ายหมวด ๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ในกรณีที่เริ่มประกอบกิจการในโรงอุตสาหกรรม ระหว่าง
วันที่ ๑ มกราคมถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ในปีภาษีใด ให้ใช้
หลักเกณฑ์การประเมินดังต่อไปนี้”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกบทวิเคราะห์ศัพท์คำว่า “ขีดฆ่า”
และ “ปิดแสดมปีบริบูรณ์” ในมาตรา ๑๐๓ แห่งประมวล
รัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ “ขีดฆ่า” หมายความว่า การกระทำเพื่อมิให้ใช้แสดมปี
ได้อีก โดยในกรณีแสดมปีปิดทับได้ลงลายมือชื่อ หรือลง
ชื่อห้างร้านบนแสดมปี หรือขีดเส้นคร่อมทำแสดมปีที่ปิด
ทับกระดาษ และลงวัน เดือน ปีที่กระทำสิ่งเหล่านี้ด้วย ใน
กรณีแสดมปีนั้นได้เขียนบนตราสารหรือยื่นตราสาร ให้
พนักงานเจ้าหน้าที่ประทับแสดมปีนั้นให้แสดมปีนั้นปรากฏอยู่
ในด้านหน้าของตราสารนั้น ”

“ “ปิดแสดมปีบริบูรณ์” ในกรณีแสดมปีปิดทับ หมายความว่า ได้ เสียอากรโดยปิดแสดมปีทับกระดาษก่อนกระทำ
หรือในทันทีที่ทำตราสาร เป็นราคาไม่น้อยกว่าอากร ที่ต้องเสีย

วันที่ ๑ มกราคม ๒๔๘๔ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๘ หน้า ๑๓

และได้ขีดฆ่าแสดมปีนั้นแล้ว ในกรณีแสดมปีคุณ หมายความว่า ได้เสียอากรโดยใช้กระดามมีแสดมปีคุณเป็นราคาแสดมปี ไม่น้อยกว่า อากรที่ต้องเสียและขีดฆ่าแล้ว หรือโดยขึ้น ตราสารให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประทับแสดมปีคุณและชำระเงิน เป็นจำนวนไม่น้อยกว่าอากรที่ต้องเสียและขีดฆ่าแล้ว ”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในวรรค ๑ ของมาตรา ๑๒๗ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๒๗ ผู้ใดไม่ออกใบรับตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๐๕ กัตถ์ เมื่อถูกเรียกร้องให้ออกใบรับอันต้องปิดแสดมปี บริบูรณ์ ปฏิเสธหรือเพิกเฉยเสียไม่ออกใบรับให้เป็นการ ผิดฝ่าฝืนมาตรา ๑๐๖ กัตถ์ ออกใบรับซึ่งไม่ปิดแสดมปีตาม จำนวนอากรที่ต้องเสียกัตถ์ ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับ ไม่เกินหนึ่งร้อยบาท ”

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อยกเว้น จ.ช.ช.ณ และ ณ ของข้อ ๒๕ ในบัญชีอัตราอากรแสดมปีท้ายหมวด ๖ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยบัญชีแก้ไข อัตราอากรแสดมปีท้ายพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล รัษฎากร พุทธศักราช ๒๔๘๒

เล่ม ๕๘ หน้า ๑๔ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑ มกราคม ๒๔๘๔

- “ฉ. แบบ ป.ก. ๔๓ เรื่องขอทำการเพาะปลูกในเขตต์
เกาะหรือดอนในแม่น้ำโขงของกระทรวงมหาดไทย
ช. แบบ ป. ๒ เรื่องแจ้งความสำรวเด็กของกระทรวง
ธรรมการ
ซ. แบบ ป. ๕ เรื่องส่งเด็กเข้าเรียน ของกระทรวง
ธรรมการ
ณ. แบบพิมพ์ของกองประมวลสถิติ
ญ. แบบ ร.ว. ๒๒ เรื่องชี้เขตต์ที่ดินของกรมที่ดินและ
โลหกิจ”

มาตรา ๑๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการ
ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี